

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน 3 ประเภท คือ การนำเสนอ ข่าว และการสนทนาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาพณิชยการในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัด กรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาพณิชยการในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา 2540 ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากวิทยาลัยพณิชยการ 4 วิทยาลัยที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มจากวิทยาลัยแต่ละแห่งมาร้อยละ 20 ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 877 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อความที่ใช้ในการฟัง 3 ประเภท คือ (1) ประเภทข้อความการนำเสนอ (Presentation), (2) ประเภทข้อความข่าว (News) และ (3) ประเภทข้อความการสนทนา (Conversation) ข้อความแต่ละประเภทให้ฟัง 2 หัวเรื่อง คือ หัวเรื่องที่ 1 K.R. Photocopying Machine และหัวเรื่องที่ 2 คือ SS Department Store's New Branch รวมเป็นข้อความในการฟังทั้งหมด 6 ข้อความ แต่ละข้อความมีแบบสอบวัดความสามารถในการฟังในลักษณะคำถามแบบมีคำตอบ ให้เลือกตอบ (Multiple choice) จำนวน 8 ข้อ ให้เลือก 4 ตัวเลือก รวมเป็นแบบสอบทั้งหมด 48 ข้อ แบบสอบทั้งฉบับผ่านการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน แบบสอบนี้ผ่านการทดลองใช้ 2 ครั้ง หลังจากปรับปรุงแบบสอบและนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 ได้ข้อสอบที่มีค่าระดับความยาก .20-.79 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22-.72 โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับจากการคำนวณโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) เท่ากับ .89

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้ นำกระดาษคำตอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนโดยในข้อที่นักเรียนตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 แล้วคำนวณผลการสอบด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทที่แตกต่างกันด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of Variance) และทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Sheffe's test for all possible Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทข้อความการสนทนาอยู่ในระดับอ่อน ส่วนประเภทข้อความการนำเสนอ และประเภทข้อความข่าวอยู่ในระดับอ่อนมาก
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษประเภทข้อความการสนทนาสูงกว่าการฟังภาษาอังกฤษประเภทข้อความการนำเสนอ และประเภทข้อความข่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษประเภทข้อความการนำเสนอสูงกว่าการฟังภาษาอังกฤษประเภทข้อความข่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นน่าสนใจที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนพณิชยการชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการฟังประเภทข้อความการสนทนา การนำเสนอและข่าวอยู่ในเกณฑ์อ่อน (ไม่ถึง 60% ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ) นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำดวน ทองพรหม (2527 : 58), จรรยา มโนรส (2527 : 49) สุภา บุตรนาถ (2527 : 56) และเกวรัตน์ พงษ์เกษมพรกุล (2530 : 58-60) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์อ่อนไม่ถึงร้อยละ 60 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฟังชาวต่างชาติพูดภาษาอังกฤษ ภาษาก็ต้องมีการเรียนรู้ในสังคมที่ใช้ภาษานั้น ผู้ฟังจึงจะมีความเข้าใจภาษาอย่างลึกซึ้งแตกฉาน (อำนาจ วีรวรรณ, 2537 : 17) และครูผู้สอนเองไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนตลอดเวลา ทำให้นักเรียนขาดประสบการณ์ด้านการฟัง

2. จากงานวิจัยที่พบว่าคะแนนความสามารถในการฟังของนักเรียนพณิชยการในการฟังประเภทข้อความการสนทนา สูงกว่าคะแนนความสามารถในการฟังประเภทข้อความการนำเสนอ และคะแนนความสามารถในการฟังประเภทข้อความการนำเสนอสูงกว่าคะแนนความสามารถในการฟังประเภทข้อความข่าว แสดงให้เห็นว่าประเภทข้อความการสนทนาเป็นประเภทข้อความที่นักเรียนฟังเข้าใจง่ายที่สุด รองลงมาคือประเภทข้อความการนำเสนอ และประเภทข้อความข่าวเป็นประเภทข้อความที่นักเรียนฟังเข้าใจยากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอลนา โชฮามิ และออฟรา อินบาร์ (Elena Shohamy and Offra Inbar, 1991 : 29-34) ซึ่งได้ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 12 ปีสุดท้าย ชาวอิสราเอล 150 คน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยให้นักเรียนกลุ่มนี้ฟังข้อความแตกต่างกัน 3 แบบ คือ (1) ประเภทข้อความข่าว (News), (2) ประเภทข้อความการบรรยาย (lecture) และ (3) ประเภทข้อความการสนทนาปรึกษาหารือ (Consultative dialogue) พบว่า การฟังสนทนาง่ายที่สุดและการฟังข่าวยากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละประเภทข้อความที่ใช้ในการฟังมีลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน เป็นต้นว่าประเภทข้อความการสนทนาซึ่งเป็นการสื่อสารที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนาคือผู้พูดและผู้ฟังทั้งสองฝ่ายมีโอกาสพูดโต้ตอบกัน ในการฟังประเภทข้อความการสนทนา ผู้ฟังจึงมีโอกาสได้ฟังข้อมูลจากผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 ฝ่าย นอกจากนี้ยังอาจจะได้ข้อมูลขยายความสิ่งที่ฟังจากบริบทแวดล้อม อีกประการหนึ่งในการพูดสนทนา ภาษาที่ใช้เป็นภาษาพูดที่มีการโต้ตอบกันทันทีทันใด (Spontaneous speech) ถึงแม้ประโยคที่ใช้จะเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์เหมือนภาษาเขียนแต่ภาษา

พูดก็มีลักษณะหลายประการที่ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย เช่น มีการซ้ำคำ ซ้ำความ (Redundancy) มีการหยุด ประโยคที่ใช้และเนื้อหาในแต่ละประโยคไม่ซับซ้อนเหมือนภาษาเขียน ฉะนั้นในการฟังข้อความสนทนา ซึ่งเป็นการฟังแบบ 2 ทาง (Two-way) ผู้ฟังจึงเข้าใจได้ดีกว่าการฟังแบบทางเดียว (One way) (Tony Lynch, 1996 : 93)

ส่วนประเภทข้อความข่าว (News) นั้นเป็นภาษาเฉพาะแบบทางภาษาศาสตร์ ใช้ภาษาที่กระชับข้อความสำคัญจะอยู่ที่ย่อหน้าแรกและข่าวพาดหัวภาษาอังกฤษ มักจะใช้รูปกริยาเป็นปัจจุบันกาล ละคำนำหน้านาม และละคำกริยา “to be” (Terry Fredrickson and Paul Wedel 1980 : 61) ข่าว เป็นข้อความที่เป็นภาษาเขียนแล้วนำเสนอทางวาจา (Oral presentation with a written text) (Heidi Byrnes, 1984 : 317-334) นอกจากนี้เอลนา โชฮามิ และออฟรา อินบาร์ (Elena Shohamy and Ofra Inbar, 1991 : 28) ยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเภทข้อความข่าว (News genre) ที่เป็นภาษาเขียนว่าเป็น ข้อความทางเดียวที่มีการติดต่อเรียบเรียงก่อนแล้วจึงนำไปรายงานเป็นข่าว ผู้พูดกับผู้ฟังไม่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน ข้อความที่ใช้รายงานจึงค่อนข้างไปทางภาษาเขียน (Literate) มีลักษณะของภาษาพูดน้อยที่สุด เช่น ไม่มีการซ้ำคำ ซ้ำความ หรือการหยุด เฮช ดักกลาส บราวน์ (H. Douglas Brown, 1994 : 236-238) ได้กล่าวถึงการฟังข่าว ซึ่งเป็นการฟังการพูดคนเดียวทางเดียว (Monologue) ว่า ผู้ฟังจะต้องพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้ยินทันที โดยไม่สามารถย้อนกลับไปฟังใหม่ และผู้พูดไม่สามารถจะโต้ตอบหรือขัดจังหวะการพูดได้ ถ้าพูดจะต้องดำเนินต่อไป แม้ว่าผู้ฟังจะเข้าใจหรือไม่ก็ตาม และโดยเฉพาะการฟังข่าวที่ไม่เห็นภาพผู้ประกาศดังเช่นงานวิจัยครั้งนี้ ย่อมยากกว่าการฟังสนทนา เพราะขาดบริบทแวดล้อมที่จะช่วยสนับสนุนการฟัง

3. ประเภทข้อความการนำเสนอ (Presentation) มีโครงสร้างทางภาษาเป็นประโยคบอกเล่า เป็นการเขียนบอกลักษณะสิ่งที่บรรยาย เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการ มีบทสรุปจากหลักการ ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง มีคำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน ใช้คำวิเศษณ์ เพื่อขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนาวิรัช 2534 : 27-30) ประเภทข้อความการนำเสนอนั้น เป็นการพูดที่ใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ถึงแม้การพูดแบบการนำเสนอ (Presentation) เป็นการพูดที่มีผู้ฟังอยู่ต่อหน้าผู้พูด และผู้ฟังไม่มีโอกาสพูดโต้ตอบกับผู้พูด จนกว่าผู้พูดจะพูดจบหรือเปิดโอกาสให้ผู้ฟังถาม แต่ผู้พูดยังมีสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้ฟังสนใจและเข้าใจสิ่งที่นำเสนอ เช่น สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการนำเสนอ ดังนั้น การฟังข้อความประเภทการนำเสนอ จึงฟังไม่ยากเหมือนกับการฟังข่าว ซึ่งในเรื่องนี้ คริส เคนเนดี และรูด โบลีโธ (Chris Kennedy and Rod Bolitho, 1985 : 105-109) กล่าวว่า “แม้

ว่าการฟังบรรยายจะเป็นเรื่องยากสำหรับนักศึกษา เพราะในการฟังไม่สามารถจะให้ผู้พูดหยุดชะงักกลางคันได้ แต่ผู้บรรยายสามารถใช้สื่อหรือสิ่งอื่น ๆ ช่วยได้ เช่น กราฟ แผนภูมิ ภาพวาด เอกสารประกอบการบรรยาย หรือใช้ภาษากาย (Body language) ในงานวิจัยครั้งนี้ แม้ว่าผู้ฟังจะไม่ได้เห็นตัวผู้พูดก็จริง แต่ในแบบสอบบมีกราฟแสดงสถิติ ซึ่งช่วยทำให้ผู้ฟังฟังเข้าใจได้ดีกว่าการฟังข่าว ซึ่งไม่มีสื่อช่วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. งานวิจัยนี้พบว่านักเรียนพัฒนาศึกษาที่มีความสามารถในการฟังประเภทข้อความการสนทนาได้สูงกว่าประเภทข้อความอื่น ๆ แต่เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การวัดผลของกรมวิชาการ แล้วพบว่าความสามารถดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์อ่อน หน่วยศึกษานิเทศก์และผู้บริหารในวิทยาลัยพัฒนาศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคในกรมอาชีวศึกษา จึงควรพัฒนาความสามารถในการฟังของนักเรียน เนื่องจากความสามารถในการฟังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะอื่นๆ โดยจัดให้มีการอบรมการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ประเภทข้อความที่หลากหลายให้แก่ครูผู้สอน โดยเฉพาะประเภทข้อความข่าว (News) และประเภทข้อความการนำเสนอ (Presentation) ซึ่งพบจากงานวิจัยว่า นักเรียนยังมีความสามารถในการฟังข้อความทั้ง 2 ประเภทนี้ อยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก

2. วิทยาลัยทุกวิทยาลัยควรส่งเสริมให้ห้องปฏิบัติภาษาของวิทยาลัยมีแถบบันทึกเสียงข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ที่หลากหลาย ถ้าเป็นไปได้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้วิทยาลัยจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสฝึกฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ และพัฒนาทักษะการฟังได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนควรเข้ารับการอบรมและศึกษาค้นคว้าให้เข้าใจลักษณะข้อแตกต่างของประเภทข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากประเภทข้อความที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ความ

สามารถในการฟังของผู้เรียนแตกต่างกันได้ เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการฟัง
ข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

2. ครูควรใช้สื่อประกอบการสอนทักษะการฟัง เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถฟังเข้าใจ
ได้ดีขึ้น
3. ครูควรสอนข้อความที่หลากหลายให้แก่ นักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษประเภทข้อความอื่น ๆ
เช่น การฟังการสัมภาษณ์ การฟังการโฆษณาสินค้า การฟังบทสารคดีทางโทรทัศน์ เป็นต้น
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษประเภทข้อความต่าง ๆ ของ
นักเรียน